

„Stk. 10. Den del af de i stk. 2 og 3 omhandlede midler, indgået efter 1. april 1955, som henstår ubenyttet ved et finansårs slutning, anbringes i rentebærende, børsnoterede værdipapirer.

Værdipapirerne kan realiseres, hvis vejfonden udover de løbende indtægter behøver likvide midler til afholdelse af vejjudgifter.“

Som begrundelse herfor anførtes i bemærkningerne til lovforslaget:

„Der er i en årrække opkrævet mere i skat på motorkørslen, end der har været anvendt til vejformål. Det herved fremkomne overskud er hensat på den såkaldte *vejfond* for at være til rådighed, efterhånden som der bliver brug for pengene til det formål, hvortil de er opkrævet. Det drejer sig imidlertid kun om en postering på papiret, idet *pengene i realiteten er indgået i statskassen* og brugt til almindelige formål, og hvis det bliver nødvendigt at afholde større udgifter ved vejene, end de stadigt flydende indtægter kan dække, vil der kræves nye skatter eller afgifter.

Det foreslås, at *fremtidige motorskatter bindes*, så der kun kan trækkes på midlerne til de i lovgivningen angivne formål.

Meningen med at lade overskuddet på motorskatterne indgå i en særlig vejfond må være, at disse penge skal betragtes som beregnet for motorkørselens formål eller som de motorkørendes forudbetalte vejjudgifter. — Det er derfor rimeligt, at midlerne — medens de opbevares — bliver *forrentet til fordel for vejfonden*.

Lovforslaget går derfor ud på, at der skal købes *rentebærende og sikre papirer* for overskuddet i fremtiden.“

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *Tholstrup* (DR) som ordfører for forslagsstillerne bl. a.:

„Vi må se den kendsgerning i øjnene, at pengene ikke er blevet bundet og ikke længere er tilstede, endsige til disposition for ministeren for offentlige arbejder. Skulle der en dag pludselig blive brug for flere penge til vejformål end de løbende indtægter, måtte nye skatter udskrives.

I vort forslag ser vi bort fra de midler, der således er brugt, men vi vil gerne sikre, at de kommende afgifter går ind til det senere brug, hvortil de er bestemt i henhold til lovene. Vi må regne med, at den nuværende afgiftspolitik kan skifte, således at man erkender, at motorkørsel ikke længere er luksus, men et samfundsgode, der ikke skal lægges hindringer i vejen for ved høje afgifter. Det vil være rart at have nogle reserver at trække på, når vejprojekter skal gennemføres, hvortil de løbende indtægter ikke vil slå til.“